

gøre dette Arbejde. Men disse Laan blev gennemgaaende emitteret af samtlige Hovedbanker, og derfor har heller ikke Finansminister Brandes nævnt noget om den særlige Rolle, som Glückstadt havde spillet ved Stiftelsen af Laanene. Det vilde nemlig være stik imod al Coutume. I det Øjeblik Bankerne med Nationalbanken i Spidsen har accepteret et Laan, saa er det dem, der emitterer Laanet, saa er det dem, der kommer med Tilbudet, og det er noget, en Finansminister altid har holdt sig efterrettelig ved at omtale disse Forhold her i Tinget: han nævner ikke den specielle Bank, som har haft Laanet paa Haanden og faaet de andre til at acceptere det, men han nævner dem, der har haft med Emissionen at gøre; det er det samme, jeg har gjort. Endelig citeres der: „Jeg kan meddele, at Nationalbanken og de øvrige Banker, der financierer Laanet, ikke kræver nogen Provision for Laanets Stiftelse“. Ja, det er ogsaa fuldkommen rigtigt, for det, jeg her har talt om, kan jo fornuftigvis efter Sammenhængen kun være, at der ikke er krævet nogen Provision af den danske Stat. Jeg har ikke troet, jeg stod overfor en Forsamling af aandssvage, som ikke vidste, at Provision er der naturligvis et eller andet Sted ved et Laans Stiftelse, men det, jeg har villet sige dermed, er, at den danske Stat har ingen Provision at udrede; det er noget, den amerikanske Bank ordner med de Banker, der har overtaget Laanet.

Det ærede Medlem lægger bag dette, at Glückstadts Navn ikke blev nævnt den Gang, en Frygt fra min Side; jeg turde ikke være bekendt, at Glückstadt havde haft med dette Laan at gøre. Jo saamænd turde jeg være det bekendt, og havde jeg nævnt det her i Tinget, vilde der ikke have rejst sig en Røst derimod; da Glückstadt havde været virksom ved Fremskaffelsen af alle de andre Laan, vilde ingen have undret sig over, at det samme havde været Tilfældet her. Og dernæst var der vel ingen, der var i mindste Maade bank- og børskyndig, som kunde være i Tvivl om, naar Laanet var stiftet hos National City Co. — og Alverden vidste, at dette var Glückstadts Hovedforbindelse i Amerika —, hvem det var, der oprindeligt havde faaet Aftalen om dette Laan i Stand, som saa senere er blevet overtaget af samtlige Banker.

Saaledes er det ærede Medlems Forsøg paa at godtgøre Usandhed fra min Side beskaffen; men det er betegnende for hans hele polemiske Metode.

Det ærede Medlem sagde: Vi Radikale stoler paa vore Ideers Styrke. Det lød

ganske rørende. Disse Ideer kan man mindre og mindre faa Øje paa. Overfor alle positive politiske Spørgsmaal bliver man spist af med taagede Talemaader, og det ligger i, at de Herrer ved ikke, hvad Ben de skal staa paa. De ved, at der i deres Vælgerkorps er en vidtgaaende Misfornøjelse med deres alt for nære Forbindelse med det socialdemokratiske Parti og en Frygt for en Sammenrøring med dette Parti, saafremt Vælgene skulde give et for Oppositionen gunstigt Udfald. Derfor er de blevet meget, meget forsigtige, langt forsigtigere end før, med at acceptere socialdemokratiske Programpunkter. De vil ogsaa holde sig Udveje aabne, maaske, til Samarbejde til andre Sider, og en Følge deraf er en Taagethed og en Uklarhed i Udtalelser om politiske Spørgsmaal, der søger sin Mage her i dette høje Ting. Hvis de Herrer havde nogen Tro paa deres Ideers Styrke, vilde det dog være ganske utænkeligt, at de skulde klynge sig saa feberagtigt, som de gør, til denne Landmandsbanksag; det er en Omfavnelser saa tæt, at de bogstavelig ikke kan slippe den, de bliver ved at rippe op i og arbejde med den og spekulere med den og bruge den til Mistænkeliggørelse overfor deres politiske Modstandere; dette vilde de overfor den synlige Træthed, der er i den danske Befolkning overfor den videre politiske Udnyttelse af denne Sag, ikke gøre, hvis de havde noget som helst andet at føre Politik paa.

Første Næstformand (*H. P. Hansen*):

Det ærede Medlem Hr. Rode har begæret Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Rode: Smukt grupperet om den højtærede Indenrigsminister som Hovedtaler paa Regeringens Vegne har vi jo nu faaet en Del Ministertaler og til sidst den højtærede Statsminister, og den, der kommer allersidst — hvor han skal hen, ved vi alle sammen. Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg imidlertid tillade mig først at sige nogle Ord, efter at jeg har gjort nogle Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Statsministeren udtalte, at han havde tidligere besvaret ethvert Angreb paa sig, og han kunde nøjes med at henvise dertil. Men han fandt det dog aabenbart nødvendigt at forsøge for første Gang et Svar paa et Angreb, der var rettet